

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/224/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816207727
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7816207727.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobcu: Š. E., nar. XX.X.XXXX, bytom N. N. XX, zastúpeného LEGAL IURIS - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Tehelná 11, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v konaní o určenie neexistencie práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 6 Csp/68/2016 zo dňa 11. apríla 2019

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 11. apríla 2019 č.k. 6Csp/68/2016-144 vo výroku I. v rozsahu, v ktorom súd zamietol žalobu o určenie, že právo žalovaného na plnenie žalobcu zo zmluvy č. 136379 zo dňa 24.8.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným neexistuje.

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 11. apríla 2019 č.k. 6Csp/68/2016-144 vo výroku I. v rozsahu, v ktorom súd zamietol žalobu o určenie, že právo žalovaného na plnenie z Dohody o zrážkach zo mzdy č. 136379-72585 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.8.2011 neexistuje a vo výroku II. o trovách konania a v tejto časti vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd alebo len súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 11.4.2019 č.k. 6Csp/68/2016-144 žalobu zamietol (I.) a vyjadril, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému určenia, že právo žalovaného na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. 136379 zo dňa 24.8.2011, uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným, neexistuje a že právo žalovaného na plnenie z dohody o zrážkach zo mzdy č. 136379-72585, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.8.2011, neexistuje.

3. V prvom rade sa zaoberal tým, či žalobca mal v zmysle § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby so záverom, že žalobca ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na podaní predmetnej určovacej žaloby, nakoľko sa ňou môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalovaným. Súčasne mal za preukázané, že žaloba je nedôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

4. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v predmetnej veci Okresný súd Bratislava V vydal dňa 10.9.2013 zmenkový platobný rozkaz č.k. 5Zm 821/2013-11 v súvislosti so zmluvou o revolvingovej pôžičke č. 136379-72585 z 12.8.2011, ktorý vo vzťahu k žalobcovi, keďže proti nemu námietky nepodal, nadobudol právoplatnosť dňa 24.4.2014. V plnom rozsahu si osvojil právny názor

vyjadrený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/183/2018 zo dňa 15.11.2018, z ktorého vyplynulo, že vzhľadom na právoplatnosť uvedeného zmenkového platobného rozkazu, už nie je možné v prejednávanej veci, ktorá je sporom o určenie neexistencie práva na plnenie žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy, posudzovať vo vzťahu k predmetnej zmluve o revolvingovej pôžičke z 12.8.2011, skutočnosti uvádzané žalobcom. Pokiaľ žalobca platil žalovanému, plní si iba svoju povinnosť uloženú mu uvedeným zmenkovým platobným rozkazom, pričom je evidentné, že ju ešte v celom rozsahu nesplnil. Zmenu alebo zrušenie právoplatného zmenkového platobného rozkazu bolo možné dosiahnuť iba mimoriadnymi opravnými prostriedkami podľa ustanovení OSP, avšak žalobca takúto možnosť nevyužil. Okrem toho si osvojil aj stanovisko odvolacieho súdu ohľadom súdnych rozhodnutí a tiež spoločného stanoviska občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 20.10.2015, na ktoré žalobca v priebehu konania poukazoval, ktoré nebolo možné zohľadniť, lebo sa týkali iného skutkového a právneho stavu, kedy nešlo o právoplatné rozhodnutie všeobecných súdov, ale o rozhodnutie rozhodcovských súdov a o exekučné konania, v ktorých exekučným titulom boli rozhodnutia rozhodcovských súdov, resp. sa jednalo o zjednotenie postupov súdov práve v prebiehajúcom konaní, v ktorom je zmenka predložená.

5. Právne vec posúdil podľa ust. § 137 písm. c/ CSP, § 175 ods. 1 OSP v znení účinnom do 31.5.2014, § 175 ods. 3 OSP.

6. Výrok o náhrade trov konania oprel o ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a tiež § 257 CSP, keď úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu existujúcich okolností danej veci a to, že žalobca ako zmluvná strana predmetnej zmluvy sa dôvodne pokladal za spotrebiteľa domáhajúceho sa ochrany svojich práv vzhľadom k ustálenej judikatúre v sporoch prebiehajúcich so žalovaným, a teda nie je možné jednoznačne pričítať zavinenie za iniciovanie súdneho konania len žalobcovi.

7. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne napadnutý rozsudok zmeniť a určiť, že právo (pohľadávka) žalovaného na plnenie žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. 136379 zo dňa 24.8.2011, uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným neexistuje, nakoľko zanikla splnením a že právo žalovaného na plnenie žalobcu z dohody o zrážkach zo mzdy č. 136379-72585, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.8.2011 neexistuje. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie a mal za to, že konajúci súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Nesúhlasil s úvahami konajúcemu súdu a považoval ich za nesprávne a nezákonné. I napriek existencii právoplatného zmenkového platobného rozkazu, voči ktorému žalobca nepodal z dôvodu nevedomosti mimoriadny opravný prostriedok, žalobcovi ako spotrebiteľovi v danom právnom vzťahu má byť poskytnutá požadovaná ochrana. Žalobca už preplatil žalovanému požičanú sumu istiny o viac ako 200%, a preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nespravodlivé a v rozpore s elementárnymi princípmi zákonnosti a slušnosti. Doposiaľ dochádza zo strany žalovaného k zásahu do majetkovej sféry žalobcu - spotrebiteľa a v prípade nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej v prospech žalovanej strany sporu, sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatí až do virtuálnej a formálne danej výšky sumy stanovenej v zmenkovom platobnom rozkaze, ktorý je exekučným titulom a žalovaná strana sporu ho vedome nepoužila v rozpore s dobrými mravmi ako exekučný titul, lebo mala vedomosť, že jej Okresný súd Rožňava nevydá poverenie na uskutočnenie výkonu rozhodnutia exekúcie voči žalobcovi, nakoľko v zmysle konštantnej judikatúry zmenka ako zabezpečovací inštitút práva je neprípustný voči spotrebiteľovi. Nemožno tiež opomenúť, že samotné zabezpečenie záväzku zo zmluvy zmenkou je v príkrom rozpore s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a ochrane spotrebiteľa. Trval na tom, že právo žalovaného zaniklo riadnym splnením celého záväzku, nakoľko žalobca vyplatil celú sumu vyplývajúcu z úverovej zmluvy žalovanému, dokonca ju cca dvakrát preplatil, a preto nie je žiadny právny dôvod, na základe ktorého by mal ďalej platiť a na základe čoho by mu mali byť zrážané sumy zo mzdy prostredníctvom zamestnávateľa, čo je v rozpore s elementárnou spravodlivosťou, vyúsťujúcou až do negácie slušnosti. Tým, že žalovaný naďalej prijíma zrazené plnenie od zamestnávateľa žalobcu, bezdôvodne sa na úkor žalobcu obohacoval. Navyše dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatne uzavretá, bez vedomia a súhlasu žalobcu a neoprávnene vykonávaná v rozpore so zákonom. Preto žalobca má za to, že existuje naliehavý právny záujem na určení neexistencie pohľadávky z úverovej zmluvy so žalovaným. V danom prípade je potrebné vyhodnotiť konanie žalovaného ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. zakotvuje definíciu konania v rozpore s dobrými mravmi v ustanovení § 4 ods. 8. Ide teda nielen o

konanie proti dobrým mravom, ale explicitne proti zákonu. Poukázal na ust. § 5a ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. a opätovne na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR Cpj 93/2015 zo dňa 20.10.2015. Vo vzťahu k náhrade trov konania mal za to, že právo na náhradu trov konania malo byť v zmysle zásady úspechu priznané žalobcovi.

8. Žalovaný vo svojom písomnom podaní k odvolaniu uviedol, že odvolanie je založené na vecne nesúvisiacich a nesprávnych tvrdeniach majúc za to, že žiadny spotrebiteľský vzťah medzi sporovými stranami nikdy nevznikol. Opak nebol tvrdný ani preukázaný, a to nielen v tomto sporovom konaní, ale ani v konaní vedenom pod sp.zn. 11Csp/77/2016, v ktorom odvolací súd právoplatným rozsudkom zamietol žalobu voči žalovanému, ktorému sa Š. E. (spoludlžník) domáhal zaplata sumy 2.880 EUR. V spomenutom rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 Co/183/2018 sa v súvislosti s právoplatným zmenkovým platobným rozkazom konštatuje okrem iného aj to, že zmenu alebo zrušenie právoplatného zmenkového platobného rozkazu bolo možné dosiahnuť iba mimoriadnymi opravnými prostriedkami, pričom je zrejmé, že žalobca takúto možnosť nevyužil. Právoplatne ustálený stav nie je preto dôvodné a možné meniť či negovať spôsobom, akým sa domáha žalobca. Neobstoí ani tvrdenie, že žalobca mal niečo preplatiť o 200%, pretože plnenie povinnosti uloženej súdom vo forme právoplatného rozhodnutia je plnením súdne vymáhateľnej povinnosti. Žalobca zrejme neberie do úvahy ani náklady spojené s konaním, v ktorom mu bola právoplatne uložená povinnosť platiť, ani dôsledky spojené s nesplácaním, pretože ako sa uvádza v bode 21. vyššie spomenutého rozsudku: Žalobca, pokiaľ platil žalovanému, plnil iba svoju povinnosť uloženú mu uvedeným právoplatným ZPR (pričom je evidentné, že ju ešte v celom rozsahu nespĺnil), čo znamená, že nemohlo ísť ani o jednu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia upravených v § 451 ods. 2 OZ. Úvahy žalobcu o dôvode nepodania návrhu na exekúciu sú špekulatívne. K poukazu žalobcu na § 5a ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., prijatého a účinného od 1.5.2014, či stanovisko NS SR, sa na žiadny (teda ani na spotrebiteľský) vzťah nepoužijú z dôvodu zákazu retroaktívneho pôsobenia. Návrh žalobcu je v rozpore s právoplatným rozhodnutím, a preto navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

9. Žalobca v odvolacej replike zdôraznil, že medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský vzťah s tým, že Krajský súd v Košiciach nesprávne právne posúdil tento vzťah, nakoľko mal ex offo skúmať podmienky aktívnej procesnej legitímácie. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR z 29.6.2010 sp.zn. 2 Cdo/205/2009. Už aj laikovi z názvu karta klienta, kde je žalobca niekoľkokrát označovaný ako spotrebiteľ a na jeho identifikáciu ako spoludlžníka je uvádzaný dátum narodenia a rodné číslo, a nie IČO, je zrejmé, že sa jedná o čisto spotrebiteľský vzťah. Ako dôkaz pripojil spis tunajšieho súdu sp.zn. 11 Csp/77/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde dňa 20.10.2017 OS Rožňava vyhlásil rozsudok, v ktorom sa vyjadril aj k predbežnej otázke zániku zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 136379-72585 splnením, keďže sa jednalo o spotrebiteľský úver a žalobca ho ako spoludlžník spolu s dlžníkom splatili v celom rozsahu. Tým pádom zanikla ako zabezpečovací inštitút záväzku, ktorý je akcesorickej povahy, aj dohoda o zrážkach zo zmluvy spoludlžníka č. 136379-72585.

10. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní dané neboli.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.11.2020 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 10.11. 2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

13. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis,

než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Predmetom konania sú určovacie nároky; prvým v poradí nárokom je určenie, že právo žalovaného na plnenie žalobcu zo zmluvy č. 136379 zo dňa 24.8.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným neexistuje.

16. Druhým v poradí nárokom je určenie, že právo žalovaného na plnenie žalobcu z Dohody o zrážkach zo mzdy č. 136379-72585 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.8.2011 neexistuje.

17. V konaní nebolo sporným, že žalobca sa domáha určenia neexistencie pohľadávky, ktorá mala vzniknúť žalovanému na základe zmluvy č. 136379 zo dňa 12.8.2011, ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným ako spoludlžníkom (a p. E. ako dlžníčkou, vtedajšou manželkou žalobcu) a že v súvislosti s predmetnou zmluvou bola vystavená žalovaným dňa 24.8.2011 tzv. karta klienta.

18. V konaní nebola sporným tiež okolnosť, že v súvislosti s predmetným záväzkovým vzťahom U.S.Steel Košice s.r.o. ako zamestnávateľ žalobcu realizoval zrážky zo mzdy žalobcu, a to na základe Dohody o zrážkach zo mzdy spoludlžníka zo dňa 12.8.2011.

19. Napokon sporným nebola tá skutková okolnosť, že právoplatným zmenkovým platobným rozkazom zo dňa 10.9.2013 vydaným Okresným súdom Bratislava V č.k. 5Zm 821/13-11 bol žalobca zaviazaný voči žalovanému na peňažné plnenie, ktoré má základ v spomínanom záväzkovom vzťahu.

20. Súd prvej inštancie založil zamietavý výrok na závere o tom, že vzhľadom na právoplatnosť zmenkového platobného rozkazu vydaného dňa 10.9.2003 Okresným súdom Bratislava V č.k. 5Zm 821/2013-11 v súvislosti so Zmluvou o revolvingovej pôžičke č. 136379-72585 z 12.8.2011, nie je možné v prejednávanej veci posudzovať skutočnosti uvádzané žalobcom, pretože pokiaľ žalobca platil a stále platí žalovanému, plnil tak svoju povinnosť uloženú mu predmetným zmenkovým platobným rozkazom.

21. Odvolací súd tento právny záver súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o prvý v poradí nárok, považuje za správny.

22. Odvolateľ v podanom odvolaní argumentuje tými istými skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom žiadna z jeho odvolacích námietok nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku, pokiaľ ide o jeho nárok vyjadrený v bode 14. odôvodnenia tohto rozsudku.

23. Odvolateľ má za to, že už preplatil žalovanému sumu istiny o viac ako 200%, na základe čoho doposiaľ dochádza zo strany žalovaného k zásahu do majetkovej sféry žalobcu a že v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v prejednávanej veci, žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatí až do výšky sumy stanovenej v zmenkovom platobnom rozkaze, ktorý súčasne považuje za protiprávne vydaný. Zdôraznil tiež, že zabezpečenie spotrebiteľského záväzku zmenkou je neprípustné.

24. V prejednávanej veci žiadna z uvedených odvolacích argumentácií nemôže obstáť.

25. Žalobca voči predmetnému zmenkovému platobnému rozkazu nepodal námietky a následne ani žiadny mimoriadny opravný prostriedok, ktorú okolnosť žalobca nespochybňuje, preto zmenkový platobný rozkaz nadobudol voči nemu právoplatnosť.

26. Skutočnosť, že zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, znamená jeho záväznosť a nezmeniteľnosť.

27. Akékoľvek úvahy odvolateľa, resp. jeho presvedčenie o tom, že predmetný platobný rozkaz bol vydaný bez opory v hmotnom práve, sú preto bezpredmetné. Rovnako sú preto tiež bezpredmetnými všetky tie dôvody predmetnej žaloby a podaného odvolania, ktoré bolo možné skúmať iba v samotnom konaní o vydaní zmenkového platobného rozkazu.

28. Záväznosť a nezmeniteľnosť zmenkového platobného rozkazu tiež znamená, že pokiaľ žalovaný prijíma plnenie na základe právoplatného a vykonateľného zmenkového rozkazu, na jeho strane nemôže

vznikať bezdôvodné obohatenie, pretože nejde o plnenie bez právneho titulu (ani žiaden z ostatných možných dôvodov na uplatnenie bezdôvodného obohatenia).

29. S uvedeným súvisí tiež posúdenie ako nedôvodnej aj ďalšej odvolacej námietky, podľa ktorej, zabezpečenie spotrebiteľského záväzku zmenkou je neprípustné. Tento odvolací dôvod by mohol odvolateľ použiť v rámci exekučného konania, v ktorom by exekučným titulom bol práve spomínaný zmenkový platobný rozkaz.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v jeho zamietavom výroku v časti, v ktorej rozhodol o nároku žalobcu vyjadrenom v bode 15. odôvodnenia tohto rozsudku, ako vecne správny potvrdil.

31. Predmetom sporu bol tiež nárok, ktorým sa žalobca domáhal určenia, že právo žalovaného na plnenie žalobcu z Dohody o zrážkach zo mzdy č. 136379-72585 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.8.2011 neexistuje.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca tento nárok odôvodnil o.i. tým, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola nikdy dohodnutá, predmetnú Dohodu nikdy nepodpísal a preto ju považuje za absolútne neplatnú, navyše rozpornú s dobrými mravmi.

33. Z odvolania vyplýva, že žalobca na vyššie uvedenej argumentácii zotrval tiež vo svojom podanom odvolaní.

34. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

35. Podľa ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

36. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

37. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje samostatný právny úkon a stáva sa zabezpečovacím prostriedkom k hlavnému záväzku iba za podmienky, že spĺňa požiadavku platného právneho úkonu.

38. Okolnosť, či Dohoda o zrážkach zo mzdy je (ne)platným právnym úkonom, je otázkou predbežnou, od posúdenia ktorej sa odvíja ďalší postup pri posúdení tohto nároku.

39. V prípade, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neplatným právnym úkonom, nevzniknú z nej žiadne práva a povinnosti, a teda ani právo žalovaného na akékoľvek plnenie.

40. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie svoj zamietavý výrok, pokiaľ ide o posúdenie v poradí druhého nároku uplatneného žalobou, odôvodnil z tých istých dôvodov, ako pri posúdení prvého petitu žaloby, teda bez toho, aby sa vôbec zaoberal posúdením predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy z hľadiska jej (ne)platnosti.

41. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej upriamuje pozornosť na to, že odvolateľ neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vidí nielen v tvrdení o neexistencii tejto dohody, ale tiež v tvrdení o tom, že dohoda o zrážkach je vykonávaná v rozpore so zákonom a že celé konanie je v rozpore s dobrými mravmi.

42. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenský, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujúc podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem.

43. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ upravujúce dobré mravy patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t.j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym

predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať, preto závisí v každom prípade na úvahe súdu. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie § 381 OZ alebo § 39 OZ, je vždy potrebné urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

44. Žalobcom v odvolaní tvrdená okolnosť, že žalovaný doposiaľ nepoužil zmenkový platobný rozkaz v exekučnom konaní, súčasne nesporná skutková okolnosť, podľa ktorej doteraz prijaté plnenie žalovaný získal na základe plnenia z dohody o zrážkach zo mzdy, odôvodňuje posudzovanie (ne)existencie pohľadávky z tejto dohody tiež z pohľadu súladu výkonu práv žalovaného s dobrými mravmi.

45. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak by nedochádzalo k plneniu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, vzhľadom na to, že žalobca je spotrebiteľ, v rámci exekučného konania pred vydaním poverenia by exekučný súd bol povinný skúmať návrh na vykonanie exekúcie a tiež skúmať, či nie je naplnený niektorý z prípadov vymenovaných v ust. § 53 ods. 3 EP, kedy by musel návrh zamietnuť. Podľa ust. § 53 ods. 3 písm. d) Exekučného poriadku ide tiež o prípad, kedy sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi a táto okolnosť má vplyv na vymáhaný nárok.

46. V kontexte uvedeného by bolo potrebné zvažovať či plnenie na základe dohody o zrážkach zo mzdy nie je potrebné považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalovaný týmto obchádza exekučné konanie, v ktorom by žalobcovi bola poskytnutá súdna ochrana z hľadiska prieskumu, či nie je naplnený niektorý z prípadov vymenovaných v ust. § 53 ods. 3 EP, najmä v ust. § 53 ods. 3 písm. d) EP.

47. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá tiež v časti v poradí druhého nároku uplatneného žalobou, je preto predčasné a súčasne z toho dôvodu aj nesprávne.

48. Posúdenie (ne)platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy ako predbežnej otázky ohľadne druhého v poradí uplatneného nároku, tiež posúdenie, či výkon práva žalovaného z dohody o zrážkach zo mzdy, nie je v rozpore s dobrými mravmi, je však založené na zhodnotení iných okolností, ktoré doteraz neboli predmetom dokazovania na súde prvej inštancie. Odvolací súd preto v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil rozsudok v jeho napadnutom zamietajúcom výroku v tejto časti a súčasne v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

49. Po vrátení veci bude úlohou súdu posúdiť ako predbežnú otázku (ne)platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 12.8.2011. Súd sa teda zamiera na zistenie, či žalobca uzavrel so žalovaným Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 12.8.2011, ak áno, či táto má predpísanú písomnú podobu a či súčasne bola podpísaná žalobcom. Pokiaľ žalobca bude trvať na svojej argumentácii o neexistencii predmetnej Dohody, bude úlohou súdu vyťažiť žalobcu k listinnému dokladu založenému na č.l. 56 predmetného spisu a následne posúdiť v tomto smere vykonané dokazovanie, príp. doplniť dokazovanie v súlade so zásadami civilného sporového poriadku. Iba v prípade záveru súdu o platnosti predmetnej dohody, bude sa opätovne zaoberať posúdením, či v prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú vec, a ak áno, posúdi existenciu pohľadávky vyplývajúcu z dohody o zrážkach zo mzdy tiež z pohľadu súladu/rozporu výkonu práva žalovaného s dobrými mravmi. Až po vyhodnotení všetkých otázok súd opätovne posúdi uplatnený nárok v jeho zrušenom rozsahu.

50. V novom rozhodnutí súd rozhodne opätovne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

51. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).